

La tribuna

Evitar l'infart de la seguretat social

La discussió es plantejarà malament si l'únic criteri és retallar i reduir

JAUME

Bartumeu

L'actual situació de recessió econòmica fa necessari treballar per trobar el camí pel pacte en qüestions d'Estat.

Així ho vaig dir, sense embuts, el dia 11 de maig durant el debat d'investidura del cap de Govern. El lector pot dir-me que ja m'hi he referit en altres tribunes publicades a EL PERIÒDIC les darreres setmanes. És cert. Però convé recordar-ho perquè el que cal fer per a reformar el model econòmic andorrà és tan complicat que requereix pactes molt amplis, perquè si es vol aconseguir una reforma que perduri més enllà d'una legislatura no n'hi ha prou amb majories aritmètiques.

Com també estic convençut que som molts els que pensem que tampoc no n'hi hauria prou que el Consell General aprovés les reformes legislatives que són necessàries. Les mesures han d'arribar a la base social, han de ser compreses i acceptades i, al capdavant, aplicades pels ciutadans i ciutadanes. Per això els acords haurien d'anar més enllà de la simple ratificació del que defineixi la majoria de DA.

AQUEST ÉS el nostre convenciment, que vam tornar a reiterar ahir al cap de Govern i al president del seu grup parlamentari en la reunió a la seu del Consell General.

Però per arribar als acords necessaris en l'àmbit de la seguretat social i l'assistència sanitària hi ha d'haver una mínima transparència per part del Govern en la transmissió de les dades, dels documents i dels estudis i informes amb els quals està treballant.

En les dues anteriors reunions que he mantingut amb **Toni Martí** (el dia 30 de setembre i el dia 3 de novembre) els hi vaig demanar. Ahir

vam rebre la documentació. Ara el Grup Parlamentari Socialdemòcrata i després el comitè directiu del nostre partit l'estudiarem i a partir del gener podrem començar a analitzar la viabilitat del pacte d'Estat.

Tanmateix ahir mateix ja vam deixar clar que, al nostre entendre, la discussió es plantejaria malament si l'únic criteri fos retallar i reduir. Portem setmanes veient com els portaveus de DA (al Govern i a la CASS) escenifiquen un dibuix d'El Roto a l'edició de *El País* de l'11 de novembre quan deia cruament:

Aquells que governen i que compten amb una majoria aritmètica han d'entendre que no ens poden cridar només a beneir el que ja han decidit

«Las cifras devoraron todas las ideas».

PEL QUE PORTEM vist i sentit en aquests sis primers mesos del govern de DA sembla, efectivament, que es pretenia trobar la solució en un govern de tecnòcrates. «El govern

dels millors» n'havien arribat a dir, copiant mimèticament el que havia apuntat, a Catalunya, Convergència i Unió.

Aquella pretensió –que els darrers sis mesos han servit per desmentir, pel que fa al suposat nivell d'alta tecnicitat– era, ja ho sabem, el resul-

tat d'una filosofia política que considera Andorra una gran empresa deficitària i no pas un país que necessita un model social que permeti progressar amb igualtat d'oportunitats.

Per això, efectivament, les xifres s'han menjat les idees.

Sembla com si la Caixa Andorrana de Seguretat Social fos una mena de quiròfan en el qual uns metges –el Govern– s'esmercen a intentar salvar d'un infart una pacient –la Seguretat Social– que s'escapa al control, amb tots els indicadors disparats.

Això no vol pas dir que la pacient estigui condemnada a morir sinó que el cos mèdic –Govern– és, ara per ara, incapaç de controlar els seus paràmetres vitals.

Doncs bé, és evident que, sense pacte, d'Estat, tot serà més difícil. La situació aconsella que busquem acords i que hi pugui haver solucions i decisions compartides.

Però, per arribar-hi, aquells que governen i que compten amb una majoria aritmètica han d'entendre que no ens poden cridar només a beneir el que ja han decidit ni han de voler condicionar els possibles acords a un projecte de llei entrat a tràmit, de manera unilateral i sense previ avís, el 8 de novembre, tal i com exposava ahir el company **Gerard Barcia** en la nostra compareixença davant els mitjans de comunicació després de la reunió amb DA.

Ja sabem que el que busca **Antoni Martí** és la imatge, irresistiblement atractiva, del que s'ho pot fer sol, però malgrat això dialoga, negocia, pacta i en definitiva cedeix.

De moment analitzarem la documentació rebuda i treballarem per trobar la millor sortida que permeti que la viabilitat, el futur, del sistema andorrà de seguretat social s'asenti sobre una bona base.

Ho farem parlant clar i estenent la mà per sortir de l'actual situació, però sense posar en qüestió ni la solidaritat ni la igualtat d'oportunitats. ≡

President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata